

DE PLATE
(!)(!)(!)(!)(!)(!)(!)

Tijdschrift van de Oostendse Heemkundige Kring "DE PLATE", v.z.w.

Hoofdreducteur : O. VILAIN
Rogierlaan 38, bus 11
8400 OOSTENDE

Alle medewerkers zijn verantwoordelijk voor de door hen ondertekende bijdragen.
8e jaargang, nr 10, oktober 1979.

OCTOBERACTIVITEIT (let op, deze voordracht was oorspronkelijk een week later
----- gepland)

Het bestuur van de Oostendse Heemkundige Kring "DE PLATE" heeft de eer en het
genoegen U uit te nodigen op de voordracht met dia's die doorgaat in de confe-
rentiezaal van de V.V.F. Oostende, Dr. L. Colensstraat 6, Oostende op :

donderdag 18 oktober 1979 om 20u30

Het onderwerp : DE OOSTENDSE OESTERPUTTEN.

De spreker : Norbert Hostyn, Licenciaat in de Kunstgeschiedenis.

"Les Ostendaises" heeft niet alleen betrekking op de Oostendse meisjes maar is
gedurende twee eeuwen een begrip geweest voor de Oostendse oesters, dit vanwege
hun grote gastronomische vermaardheid. Hierover lezen we in een LAROUSSE UNIVER-
SEL uit het begin van deze eeuw onder het trefwoord OSTENDE ondermeer het vol-
gende : "Ville très fréquentée. Belle digue dallée longe de 1500 m. Huitres
renommée."

Twee eeuwen lang heeft de Oostendse oesterkweek een niet te verwaarlozen bete-
kenis gehad voor Oostende. Niet alleen was het een belangrijk gastronomisch
propagandamiddel, maar ook op sociaal-economisch vlak bracht het de Oostendenaars
werk en nering. Hierbij mag ook niet vergeten worden dat de aanleg van oester-
putten een medebepalend element is geweest in het Oostendse stadsbeeld.

De spreker van vanavond, ons zeer geacht bestuurslid de heer Norbert HOSTYN,
schreef in samenwerking met de heer Halewyck een "Historiek van de Oostendse
Oesterteelt vanaf de 18de eeuw tot op heden". Het onderwerp ligt hem dan ook
zeer nauw aan het hart wat een garantie is voor de kwaliteit van dit tot nogtoe
weinig uitgediept facet van de Oostendse geschiedenis.

Een avond die geen enkele Oostendenaar, begaan met de geschiedenis van zijn
stad, mag missen. Zoals altijd is de toegang vrij en kosteloos en zijn ook niet
leden van harte welkom.

J.B.D.

Opgelet !

Het heemkundig museum blijft gedurende gans de maand oktober gesloten.

Nog een woordje over de Oostendse brouwerijen.

Brouwerij Demeuninck werd opgericht juist voor W.O.-I in de Plantenstraat 32. Op deze plaats was voordien een wasserij. Nu zijn het de kelders van de brouwerij. Na W.O.-I is Rogiers er bij gekomen. Ongeveer voor W.O.-II was het Rogiers en Devos. Nadien enkel nog Devos. Een brouwerij was het eigenlijk niet. De flessen werden enkel gebotteld. De flessen waren voor tafelbier.

Maes - Hautekiet : de zoon is lid van "De Plate". U kent hem vast en zeker. Hij heeft de schilderijen van mijn grootoom Jan Declerck. Jef Maes woont op de Nieuwpoortsestwg. Het juiste nummer weet ik niet, maar zijn bureau is in de Plantenstraat 36.

Brouwerij Feys : die hebben echt gebrouwd. De jongste zoon zet de zaak voort en verzamelt allerlei voorwerpen in verband met de geschiedenis van de brouwerij. Naar het schijnt heeft hij ook documentatie over Oostendse brouwerijen. Als het iemand interesseert moet hij zich maar kenbaar maken als lid van De Plate en zeggen dat hij gezonden is met de groeten van Dirk Devos (huidige uitbater brouwerij in de Plantenstraat 32).

De flessen van Demeuninck zijn zeker vijftig jaar oud. Mijn grootvader heeft ze jarenlang bewaard in zijn broeikast (= "serre"). Met de jaren is al het glas er uit. Wegens zijn hoge en zonnige ligging is het nu een kippenren. Als het regent schuilen de kippen onder de oude stenen tafels. Daar lagen die flessen. Daar we meer schuilplaats nodig hadden werden die flessen daar verwijderd en kwamen ze aan het licht.

R. STANDAERT

Omtrent het "Ostend Manifesto"

Het zogenaamde "Ostend Manifesto" geniet een zekere vermaardheid in de geschiedenis van de Verenigde Staten van Amerika (U.S.A.). Het betreft een poging tot aanhechting van het eiland Cuba bij de U.S.A. in het jaar 1854. Basil RAUCH heeft hierover uitvoerig geschreven in zijn boek "American Interest in Cuba 1848-1855" (New York, 1948). Als ambassadeur van de U.S.A. in Frankrijk, van 1853 tot 1859, hechtte John Young MASON (1799-1859) zijn naam aan het beroemde "Ostend Manifesto", opgesteld in oktober 1854 met medewerking van zijn collega's-ambassadeurs in West-Europa, James Buchanan te Londen en Pierre Soulé te Madrid. Dit dokument vormde het hoogtepunt van het Amerikaanse nationalisme uit de jaren 1850 en eiste, in naam van de zgn. "Manifest Destiny", de aanhechting van Cuba bij de U.S.A.

De Amerikaanse Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken, Marcy, keurde dit manifest, dat gestalte gaf aan de wens van de Zuidelijke Staten van de U.S.A. te vermijden dat deze slavenstaten zouden besmet worden door de "afrikanisering" van Cuba, af. Het "Ostend Manifesto" werd uitgegeven door Henry Steele COMMAGER in zijn "Documents of American History", 4e druk, New York-London, 1948, blz. 333-335.

De gegevens voor deze krabbel komen voor in : Francis BALACE, La Belgique et la Guerre de Sécession 1861-1865. Etude diplomatique. (Paris, 1979), blz. 89 en 150 (voetnoot 49).

E. SMISSAERT

De historische aardrijkskunde van de Belgische kustvlakte is door recente studies vrij goed bekend. Adriaan VERHULST publiceerde in boekvorm "Het Landschap in Vlaanderen in historisch perspectief" (Antwerpen, 1964) en in het tijdschrift "Bijdragen voor de Geschiedenis der Nederlanden" (XIV, 1959, blz. 1-37) een artikel over de "Historische Geografie van de Vlaamse kustvlakte tot omstreeks 1200". Het kritisch archeologisch onderzoek van de Belgische kustvlakte bleef lange tijd in gebreke. Het werk van K. LOPPENS, "La région des dunes de Calais à Knocke" (Koksijde, 1932) betekende voor de vooroorlogse periode een mijlpaal voor de toenmalige geologische en archeologische kennis van de kustvlakte. A. CHOCQUEEL's studie "Les civilisations préhistoriques et anciennes de la Flandre occidentale" (Brussel, 1950) bracht niet veel nieuws. Dr. Hugo THOEN, onze leden welbekend door zijn voordracht voor "De Plate" in 1977, bestudeerde jarenlang deze moeilijke en dorre materie en in 1978 verscheen zijn doctoraat "De Belgische kustvlakte in de Romeinse tijd. Bijdrage tot de studie van de landelijke bewoningsgeschiedenis", uitgegeven in boekvorm door de Koninklijk Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schone Kunsten van België, Hertogsstraat 1, 1000 Brussel, in de reeks "Verhandelingen van de Klasse der Letteren, nr. 88" (prijs : 1.200 F). "Voor het veldonderzoek konden we steeds beroep doen op de onvermoeide werkkraft van de Heer E. COOLS (Oostende)", gedenkt H. THOEN. De jonge geleerde dankt insgelijks wijlen Majoor Ernest De TAEYE, Hoofdman en Conservator van het Museum van de Oostendse Heemkundige Kring "De Plate", waar de zgn. verzameling-Chocqueel berust. Hij kreeg ook inzage van de verzamelingen van Cools-Mortier, S. Ballière en K. Van Elslander uit Oostende. Uit de alfabetische lijst van de bestudeerde gemeenten lichten wij Blankenberge, Bredene, De Haan, De Panne, Gistel, Heist, Mariakerke, Middelkerke, Nieuwpoort, Oostende, Oudenburg, Raversijde, Wenduine, Westende, Zandvoorde en Zeebrugge. Alle Romeinse vondsten werden verzameld en bestudeerd, zowel deze uit de literatuur als de talrijke "archaeologica" berustend in meer dan veertig verschillende musea en verzamelingen. De vondsten uit de literatuur werden onverzocht op hun authenticiteit. Hierdoor konden heel wat vergissingen worden rechtgezet. Het archeologisch materiaal uit de musea en verzamelingen, voor het grootste deel onuitgegeven, werd uitvoerig beschreven in de systematische vondstencatalogus, die elders en later gepubliceerd zal worden.

E. SMISSAERT

Een bijzondere aanwinst bij "De Plate"

Vanwege Mevrouw ROSSEL-SZYLHABEL ontving onze heemkring onlangs het uniform van een lid der Oostendse Burgerwacht, hoed met pluimen inclusief. Er werd voor een gepaste mannequin gezorgd, waarna Mevrouw DE TAEYE en Gilbert VERMEERSCH het in een minimum van tijd voor mekaar kregen om deze het blauwe uniform aan te meten. Zo komt het dat er sinds begin september een wakkere "gardeciviek" de wacht houdt in ons museum. Een stukje Belle-Epoquefolklore herleeft...

Zeker een reden om uw bezoek aan het heemmuseum te hernieuwen !!

In onze vorige bijdrage waren we in 1919 aangeland.

Dat jaar voltooidde Emile BULCKE zijn tryptiek "Duitse kanonnen 1914-1918". Drie tafereeltjes die elk een van de grote batterijen voorstellen die rond Oostende stonden opgesteld : de Batterij TIRPITZ aan de Hamilton-hoeve, de Batterij HINDENBURG nabij de Vuurtoren en de Batterij nabij het Palace Hotel op de dijk. Blijkbaar heeft BULCKE deze paneeltjes naar de natuur geschilderd, ter plaatse dus.

Nog in dat jaar, in mei welbepaald, schilderde hij een klein gezichtje op het Militair Kerkhof te Adinkerke. Een echt schilderkunstig juweeltje. Alle genoemde werken zijn in het bezit van onze heemkring en zijn in het museum te zien. (1)

In de zomers van 1919, 1920 en 1921 exposeerde BULCKE in het Kursaal ; in 1920 was dat samen met Jef DUTILLIEU. (2)

Het portret van Burgemeester Alphonse PIETERS, ter aanvulling van de portretten-galerij der Burgemeesters in het stadhuis, kwam klaar in 1920. Eerst werd het doek tentoongesteld in een salon van het Kursaal. (3)

Naar feitelijk valt er weinig relevants te vertellen over BULCKE in die jaren : zijn wel heel degelijk onderwijs aan de Schaarbeekse "Ecole Industrielle" werd een routine voor hem, zijn succes als portrettist bij een kapitaalkrachtig cliënteel met erg traditionele, zeer realistisch gerichte smaak hield aan ; meer en meer ging hij de gedachtenis aan Dinah koesteren en zichzelf mat hij bewust het imago van een "artist" aan.

Maar dat was toen ook al uit de tijd. Zo zien we Meester BULCKE overdreven posierend op twee foto's genomen in enkele pittoreske hoekjes van Brugge, anno 1925 (Verz. De Plate). BULCKE woonde wel te Schaarbeek, maar onderhield vele betrekkingen met Oostende : hier had hij vele vrienden, hier had hij een tweede atelier. Woonhuis en atelier vulden zich meer en meer met zijn schilderijen, zijn grote collectie klokken, zijn collecties meubelen, aardewerk, koper, snuisterijen enz... Een andere collectie van een wel heel speciaal karakter was in de "schoonste kamer" van huize BULCKE te vinden, nl. een hele reeks spreuken en rijmpjes die allemaal te maken hebben met bepaalde menselijke lichaamsdelen en hun wel heel specifieke functies. Het is dank zij het ter plaatse uitgevoerde schrijfwerk van ons voor niets terugdeinzend bestuurslid Mevrouw Jeanne VALKENBORGH dat we deze geurige verzen na zovele jaren aan de lezers van "de Plate" kunnen aanbieden :

Inscriptions dans le W.C. de Maître Emile Bulcke.

---:---:---:---:---:---:---:---:---:---

Soyez le bienvenu
dans ce lieu accueillant.

Ayant fort bien dîné d'un plat de gibottes
Un monsieur très pressé, cherchait un petit coin
Il courait. Quand soudain tout
Part dans sa culotte,
Rien ne sert de courir
Il fait partir à point.

Malgré l'honneur de la vertu
Il faut ici montrer son cu.

Ici les plus grands de la terre
Doivent montrer leur derrière.

Vous auriez tort de vous gêner
Le seul témoin est votre nez.

C'est ici l'arsenal des canons sans lumière
Qui, chargés par devant, se tirent par derrière.

Pour loger les grands bonheurs
Rien ne vaut les petits coins.

C'est ici que la bouche doit se taire
Et que le cu doit parler.

Ici aussi
J'ai réussi.

Ne remets jamais à plus tard
Ce que tu peux faire à l'instant.

Une selle différée
Est une selle perdue.

Vous qui venez ici dans une humble posture
Débarasser vos flancs d'un important fardeau
Veuillez quand vous aurez satisfait la nature
Et déposé dans l'urne un modeste cadeau
Epancher de l'amphore un courant à onde pure
Et sur l'autel fumant placer pour chapiteau
Le couvercle arrondi dont l'austère jointure
Au parfum indiscret doit servir de tombeau.

C'est ici que tombent en ruines
Tous les talents de la cuisine.

Ici comme à la mort
Tout le monde fait des efforts.

Il est nuisible de ne pas ménager
L'évacuation journalière des
Huemurs diverses, par les couloirs
Que la nature leur a destinés.

Houdt borst en voeten warm
Vult matig uw darm
Houdt steeds uw achterpoort open
En laat de dokter lopen.

+++++

Na dit intermezzo zijn we in de dertiger jaren beland.
Uit 1932 dateert het kleine beeld "Jonge Oostendse Visser" dat enig succes
kende. Diverse exemplaren zijn me gekend, zowel in brons gegoten als in gepa-
tineerde terracotta uitgevoerd.
De Plate bezit een exemplaar van dit kleinbrons.

Het jaartal 1932 vinden we eveneens terug op het Memoriaal Aristide DOORME, aangebracht aan een der muren van de "Drie Gapers", de welgekende bogenconstructie tussen het Domein der Kon. Villa en de Gaanderijen. Het basreliëf bevindt zich nog steeds kant Zeedijk, op de muur links van de oostelijke doorgang.

Twee documenten uit het Legaat BULCKE (dus nu bij "De Plate") laten ons toe BULCKE's werkwijze te bestuderen. De documenten in kwestie zijn namelijk een portretfoto van Aristide DOORME en een foto van de maquette van het memoriaal, voor het aanbrengen van de opschriften. We kunnen duidelijk zien dat BULCKE zich ertoe beperkte het portret zo exact mogelijk in reliëf over te zetten, rigoureuus, zonder afwijkingen.

Het portret vatte hij in een ovalen medaillon dat als fond een afrikaans schild, een ster, 2 speren en een palmtak meekreeg.

Van 23 juli tot 5 augustus 1932 exposeerde BULCKE in het Kursaal. Deze tentoonstelling kreeg niet veel belangstelling vanwege de pers.

En zo bereikte BULCKE stilaan de leeftijd waarop aan retrospectieven gedacht kon worden. Dit gebeurde in het Oostendse Kursaal, in augustus 1936. (4) Er waren in feite drie expo's : werk van de meester zelf, natuurlijk weer de werkjes van Dinah, maar er was ook een sectie met werk van BULCKE's leerlingen aan de "Ecole Industrielle" te Schaarbeek.

De vernissage ging door op maandag 3 augustus in aanwezigheid van de stadsdignitarissen, van leerlingen en oudleerlingen, van vele vrienden en collega's, waaronder James ENSOR en Jan DE CLERCK.

Er waren ronkende speeches van Désiré STEYNS, de artistiek directeur van het Kursaal, van Burgemeester Edouard MOREAUX, van Ernest VAN GLABBEKE, Schepen van Schone Kunsten en goeie vriend van BULCKE, van de heer LEPLAT, directeur van de "Ecole Industrielle" te Schaarbeek en van de heer André DEVOS uit name van BULCKE's leerlingen en oudleerlingen.

Natuurlijk moest de gedachtenis aan Dinah weer eens ten berde gebracht worden : over het wonderkind sprak haar gewezen lerares Gabrielle REMY. Er werden verzen en prozateksten van het dode meisje voorgelezen.

De tentoonstelling zelf zal beleefde waardering verwekt hebben bij de kunstliefhebbers. Wellicht ook niet meer dan dat.

Maar laat ons toch niet vergeten dat BULCKE wel degelijk zijn amateurs had : kapitaalkrachtigen die graag van zichzelf een realistisch of ietwat geflatteerd portret zagen, liefst zo gelijkend mogelijk. Deze mensen met die opvatting over portretkunst (die ik noch veroordeel noch goedkeur) kwamen bij artisten als BULCKE voor hun portretten, met honderden.

Van 16 augustus 1937 dateert een zelden geziene ANTONY-foto, gemaakt ter gelegenheid van de tentoonstelling "Art Wallon Contemporain" in het Oostendse Kursaal (ANTONY 160837-1). Op de foto tellen we 20 personen waaronder 4 Oostendse artisten : naast James ENSOR zien we ook nog Jan DE CLERCK, Antoine SCHYRGENS en Emile BULCKE. Het samentreffen van deze personen op één foto maakt ze tot een unicum !

Nog in 1937 noteren we het overlijden van Mevrouw Emile BULCKE.

- (1). Uit de vooroorlogse periode dateert nog een portretschilderij van Koning Albert. BULCKE's schilderij van onze koning-soldaat kende destijds ruime verspreiding via kleurenreproducties. Een exemplaar ervan is in het bezit van onze Kring.
- (2). La Saison d'Ostende, 13 juni 1919
La Saison d'Ostende, 18 juli 1920
La Saison d'Ostende, 7 augustus 1921
- (3). L'Echo d'Ostende, 9-10 oktober 1920.
- (4). Le Carillon, 4 augustus 1936 (met portretfoto van E. BULCKE)

(vervolgt)

Norbert HOSTYN

Ostende of Oostende ?

Karel Jonckheere, geboren te Oostende in 1906, is - naast dichter, essayist, hertaler, auteur van reis- en andere verhalen - bovendien één van onze meest produktieve schrijvers van "cursiefjes". Wie hem ooit als panellid op de televisie zag, voor de radio hoorde spreken of één van zijn vele lezingen bijwoonde, zal daar allerminst aan twifelen. Hij publiceerde aforismen in boekvorm (Vogels zonder kooi, 1958 ; Nacht ? zei de zon, nooit van gehoord ! 1968 ; Filter uw dag, 1970 ; Halve zolen en achterlappen, 1974 ; Ook ik, zelfs gij, vooral wij, 1976) en in vele tijdschrift- en krantenbijdragen. Een greep uit zijn speelse gedachtenbuitelingen :

- "Zolang zij Ostende voor Oostende schrijven kunnen we op de Nederlanders niet rekenen"
- "Ik lees geen boeken meer maar bespreek ze nog gaarne"
- "Als schrijvers elkaars boeken lezen zouden ze minder schrijven"
- "Men schrijft niet uit eenzaamheid. In"
- "Ook de heilige geest zou vandaag diploma's moeten voorleggen"
- "Zelfs leraars blijven geloven wat ze sedert hun diploma beweren"
- "Vooral wat geleerden niet weten is boeiend"
- "Zelfs 's nachts kan een ambtenaar slapen"
- "Zelfs bibliofielen lezen al eens een boek"
- "Vandaag zingt iedere bek zoals hij vogelt"
- "Nadenken is de verouderde vorm van kontesteren"

OOSTENDS KAPERSLIED

In mijn boekje "Vreugde en verdriet in het Visserslied" meldde ik een Oostends kaperslied dat ik van een oude Oostendenaar (met muziek) kreeg rond 1956 en dat als volgt liep :

Courage à l'abordage,
Schept kloeken moed en 't zal der bij wel gaan
Met peerdebonen om te verschonen
En suikerioen om de mensen dood te doen.

Van hetzelfde lied werd een versie van een karnavallied uit 1849 aangehaald. Mijn oorspronkelijke veronderstelling dat het lied zou afkomstig zijn van de bloeitijd der oostendse kapers (XVII de. eeuw) werd door Walter De Brock, specialist van de geschiedenis van de kaapvaart, achteruitgezet naar de tijd van de continentale blokkade tegen Napoleon. Hiervoor verwees hij naar de peerdebonen en het suikerioen.

Op een handschrift van een andere oude Oostendenaar vond ik nu een andere versie van het lied en wel als volgt :

"Ami, courage à l'abordage ...
Wa de bakkers doen in 't brood :
Peerdebonen om te verschonen
En suikerioen om de mensen dood te doen".

Deze tekst kan even goed verwijzen naar de schrale tijd van de continentale blokkade - zo kregen de bakkers tijdens de jongste wereldoorlog ook soms een veeg uit de pan wegens het brood dat ze bakten.

Het komt mij voor dat het lied (veel) ouder moet zijn dan de tijd van Napoleon. Daar verwijst, mijn inziens, de aanhef naar : "Ami, courage à l'abordage ...". Onze vissers die vorige eeuw met Franse vaartuigen de visvangst op IJsland bedreven, hebben kan ook op die manier naar hier zijn overgewaaid.

Het moet ten andere in de vorige eeuw tamelijk bekend en verspreid zijn geweest in onze streken, vermits het in 1849 als karnavalslied te Wetteren gezongen werd (Biekorf nr. 11 A - 1959) en op het einde der vorige eeuw te Oostende nog als karnavalslied gekend was.

Wie kent er meer van ? Alle mededelingen zijn welkom.

Jef Klausling

Vraag

- Welk lid kan ons inlichtingen verschaffen over het 19° eeuwse Oostendse vissersschip O.211 ?

N.H.

OOSTENDE MUZIEKSTAD

Johann Strauss verbleef in Augustus 1885 te Oostende en schreef er de muziek van "De Zigeunerbaron" die in Oktober van hetzelfde jaar te Wenen opgevoerd werd (medegedeeld door Eva Maria op het Straussconcert van 22 Augustus in het Kursaal).

HET GEDENKTEKEN TE MILFORD HAVEN

(zie "De Plate", nr. 6-8, p.3 en nr. 7, p.14)

—Foto bekomen door tussenkomst van "Ter Cuere", Bredene—

1403

Op 12 november, gedurende een hevige storm, worden op het Oostendse strand 8 walvissen geworpen. Ze hebben een lengte van meer dan 70 voet en ieder vis levert meer dan 20 ton vet op.

Het is meer dan waarschijnlijk dat uit een kaakbeen van een dezer vissen een grote tafel vervaardigd wordt voor de Kamer van den Eed. (1)

1512

De Gilde laat het dak vernieuwen boven de beroemde tafel. Deze wordt nu op de nieuwe zolder geplaatst. Voor de verhuis kan doorgaan moeten eerst belangrijke verstevigingswerken uitgevoerd worden.

De dichter Vaernewyck, sprekende over de bezienswaardigheden te Brugge, te dien tijde vermeldt :

"Ooc is wel besiensweerdich die horrybel groote tafele int hof van den handt-
"boghe, van den grate van eenen walvisch ghemaect"

Verder schrijft hij nog :

"Ooc mach men int hof van den handtboghe mercken

"Een been van eenen walvisch wonderlick groot,

"Twelck een tafel es om een menigte van volcke ter noot

"Daer aan te stellen".

Bij de Brugse rederijker Eduard de Dene, vinden we :

"Adieu an alle doude ende nieuwe cuenynghen

"De jongh ende oude boghe metten hovelicke wuenynghen

"Der handboghden ardchieren metten conynglicke staeten

"Om tcaeckenbeen aldaer midts des stoels

"Met al dier in zitten zullen ende oyndt in zaeten. (2)

1814

Op 12 maart beschieten de Fransen de stad Brugge.

Korte tijd daarna wordt de hoofdman van de Gilde (J.J. van Zuylen van Nyevelt), tevens burgemeester van de stad Brugge als gijzelaar naar Oostende overgebracht. Hij wordt er gehouden als borg voor de betaling der belastingen waardoor Brugge getroffen wordt ten gevolge van het beleg van Oostende (3)

W. VERLONJE

(1) Dr. H. GODAR - Histoire de la Gilde des Archiers de Saint Sebastien de la ville de Bruges : Bruges 1949, Ed. A.G. Stainforth, p. 80.

(2) Id., p. 148.

(3) Id., p. 408.

Oostende 1936 (een foto)

Een jongen in een wapperend zomerpak,
wellicht pas twintig, wat dons op de kin,
staart met koude ogen in de lens.
Achter hem een strook onnoemelijk oude zee.

De wind jaagt nattig langs de promenade
en Oostende glanst treurig maar edel
als een oud juweel : moe van mooi te zijn.
En een magere jongen hapert in ee tijd.

Hij is een ademtocht op een spiegel,
de langvervlogen afdruk van een droom,
wat gladgestreken stilte op papier.

Nooit zal ik hem kennen en voelen
de groeipijn in zijn ziel, zijn jongensleed,
maar altijd zeker weten : zo'n jongen gaat vroeg dood.

Rudolf H. Vandendaele

Met toestemming overgenomen uit het tweemaandelijks tijdschrift "Poëziekrant", jaargang 03, mei-juni 1979, blz. 4. Voor de gedichten "Oostende 1936 (een foto)" en "Modus vivendi (F. Scott Fitzgerald indachtig)" kreeg de dichter de tweede prijs (er was geen laureaat) voor de zevende Jeugdpoëziewedstrijd (geen 25 jaar) georganiseerd door de Kamer van Retorika "De Ghesellen van de H. Michiel" uit Brugge.

Enkele hoofdstukken uit de "Maritieme Geschiedenis der Nederlanden"

Even gesnuisterd en wat genoteerd uit de "Maritieme Geschiedenis der Nederlanden", uitgegeven te Bussum. Deel 1 (1976) bevat een aantal gespecialiseerde maar bevattelijke bijdragen : wij citeren :

- ASAERT (Gustaaf), Scheepvaart van het zuiden tot 1400, blz. 37-74 ;
- idem, Scheepsbezit en havens, blz. 180-205 ;
- GROOTE (H.L.V. de), Zeeverzekering, blz. 206-219 ;
- ROEY (J. van), Zeelui aan de wal, blz. 227-236 ;
- idem, Handelsvaart van de Zuidnederlanders, blz. 249-260 ;
- DANHIEUX (Luc), Visserij van de Zuidnederlanders, blz. 277-284.

In deel 2 (1977) handelt J.P. Sigmond over de "Havens" op blz. 78 tot 105. Eveneens betreffende de "Havens" de bijdrage van P.D.J. Van Iterson, ditmaal in deel 3, blz. 59-91. F.S. Gaastra en P.C. Emmer wijden uit over "De vaart buiten Europa" (deel 3, blz. 262-317).

E. SMISSAERT

E. DE WEERDT

Gents architect ; van hem was het ontwerp van het in gestyleerd-eclectische stijl opgetrokken betonnen appartementsgebouw Vlaanderenstraat 37 (op de helling, over fotowinkel LEURS).

Afgebroken 1ste helft 1979, wordt Résidence "Old England".

L. WELCOMME

Architect uit Tourcoing

Bouwde het huis Nieuwpoortse Steenweg 272.

Hyacinth JACQUEMIN

Geboren op 1 oktober 1882 te Horion Hozemont.

Architect te Oostende, wonende Louisastraat 7.

Van hem kennen we enkel de "Villa Louis", Nieuwpoortse Steenweg 795 te Oostende-Mariakerke.

Joseph CALUWAERS

Met deze architect komen we voorlopig aan het einde van deze wel zeer lange lijst. CALUWAERS was vooral te Brussel en in Brabant werkzaam. LOONTIENS vermeldt in zijn "Ostende Monumentale" dat hij een tijdlang als tekenaar in stadsdienst te Oostende zou gewerkt hebben. Wellicht is "onze" CALUWAERS dezelfde man die architect was van de parochiekerk te Sint-Jozef (Londerzeel).

Van CALUWAERS waren de plannen voor de nieuwbouw van de Oostendse stadhuis-toren in 1895 (Olop, 52 & 53) en de plannen voor het ATHENEUM, kant Leon Spil-liertstraat (1899-1901).

Het schoolgebouw met de prachtige neofaçade werd op 8 oktober 1901 ingehuldigd.

J. HUBAUT

Architect uit Roeselare

Hendrik Serruyslaan, 3 ("t Kafee").

B. VAN HECKE

Op of tegenaan de dijk te Raversijde vinden we voorlopig nog een hele reeks gebouwen van de Middelkerkse architect Benoni VANHECKE :

-Zeelaan 68 ("Les sables d'or")

-Middenlaan 94-96 ("Les Vagues" & "Les Flots")

-Zeedijk 352 ("Les Mousses")

-Zeedijk 360 ("Les Mouettes")

-Westlaan 93 ("Bel Horizon").

X X X

Daarnaast werden echter ook veel huizen ontworpen door DE AANNEMERS ZELF, in ruggespraak met de opdrachtgevers.

In die tijd was men immers nog niet verplicht zich tot een architect te wenden. Pas lang na W.O.I zou daarin verandering komen.

Aannemers te Oostende waren :

ca. 1871 : J. VAN DYCKE, A. DUMON, Ed. GOEGHEBEUR, H. DANNEEL, Salomon MOLLET & Ch. PAVOT.

ca. 1886 : C. ACHSLOGH (Veldstraat), E. BRYN (Nieuwpoortse Steenweg 51, E. BRYN (Van Iseghemlaan 108), E. COPPIN-GODDEMAERE (Christinastraat 45), A. DE BEVER (Sint-Jozefsplein 13), A. DEREERE (Brusselstraat 9), R. DESECK (Christinastraat 12), A. DUMON jr. (Parkstraat 2), E. FOL (Schipperstraat 9), A. JACQUELOOT (Slachthuisstraat 9), E. LOONTIENS (Sint Petersburgstraat), L. LOONTIENS (Gemeenteplein), F. MESURE (Bruggestraat 14), C. POTTIER (Van Iseghemlaan), C. POTTIER (Warschaustraat), J. POTTIER (Langestraat 60), L. POTTIER (Constantinopelstraat 21), VAN DYCKE-D'HAENE (Aartshertoginnestraat 59), G. VAN DYCKE (Christinastraat 22), J. VAN DYCKE (Kappellestraat 16), J. VOLLEMAERE (Bruggestraat 7)

ca. 1904 : J. DEMEESTER & R. LINGIER, J. D'HONDT, E. MAERTENS & HUYGHEBAERT, J. SANDERS, E. BRYN, J. RAYEE, A. DE BEVER-BENIEST.

EPILOOG :

Met de Eerste Wereldoorlog kwam er een einde aan een hele Westerse leef sfeer. Dit gebeurde echt niet zo abrupt als sommige historici willen doen geloven : het heeft tot lang na Wereldoorlog II geduurd eer de laatste levende getuigen van de vooroorlogse jaren waren verdwenen, en al speelden deze al lang geen rol meer, dan eerst was de "Belle-Epoque" voor goed verdwenen. Het leefpatroon van 1900 dat eens zo onwankelbaar had geleken werd door andere vervangen en alleen de verwezenlijkingen van die tijd : kunst, literatuur, techniek, ambachtelijk werk, infrastructuur, architectuur ... bleven als stille getuigen achter. Het is dat wat deels bewaard moet blijven voor het nageslacht, net als kathedralen, stadhuizen, kastelen en dergelijke uit vroegere eeuwen.

Oostende nu, is zoals u kon merken, qua architectuur volledig door de Belle-Epoque gekenmerkt. Het monumentenjaar 1977 was de kans om het waardevolle voor de toekomst veilig te stellen. Dat is niet gebeurd.

Laat het ons toegeven, het monumentenjaar was een farce : een typisch product van de "modern management"-strekking in ons Heilig Ministerie van Cultuur, net als het Jaar van het Dorp en dat van het Kind, gericht op wel heel goedkoop succes bij de grote bevolkingslagen. Veel gratuite woorden, brochurtjes, colloquia, feestelijkheden en evenementen, evenveel extra-kansen voor politici van alle slag om hun electoraal blazozen wat op te poetsen.

Zo ook te Oostende, jazeker. Ja, er is een Stedelijke Werkgroep voor Monumenten- en Landschapszorg. Ze kreeg van de redacteur van een lokaal weekblad zelfs het heel vleeiende bijvoegsel "ziekelyk" mee. Maar het is een commissie die, wanneer het puntje bij het paalkje komt er telkens voor Piet Snot bijstaat. Zo met hun

lijst van voor klassering in aanmerking komende bouwwerken : het stadsbestuur voerde prompt alle privé bouwwerken van de lijst af, "d'office" zoals dat in 't Frans heet. Dat zegt al genoeg over de stedelijke bekommernis nopens ons bouwkundig erfgoed.

Het Monumentenjaar heeft onze heren Schepenen ook niet verhinderd toestemming te verlenen voor afbraak van huizen als de "Bond Moyson" (1978), de "Kaaistraat" (1977-78) en straks de mooi neogotische villa in de Van Iseghemlaan.

En dit zijn nog maar enkele voorbeelden. Ondertussen blijven andere gebouwen rechtstreeks met slopingsgevaar bedreigd : We denken aan het station, de huizenrij aan het E. Feysplein, de nog resterende hangars in het havengebied, de wassertoren met omgeving. Laten we ons maar niet te veel illusies maken in een stad waar de bedienaars van het bestuurlijk orgaan en belangengroepen als die der bouwpromotoren elkaar achter de schermen maar al te goed verstaan.

X X X

Tot slot nog een woord van dank aan allen die het hunne aan deze artikelenreeks hebben bijgedragen : van de heren A. VAN CAILLIE, M. VANDAMME, P. VERRAERT en O. VILAIN ontving ik tal van inlichtingen die mijn eigen vondsten completeerden. Hier mag dan ook de naam genoemd worden van mijn gewezen professor architectuurgeschiedenis, Prof. R. VAN DEN DRIESSCHE uit Lokeren, die me de schoonheid van onze nationale 19^e eeuwse architectuur heeft geopenbaard en zonder wiens aanstekelijk enthousiasme nopens dit onderwerp deze artikels wellicht het licht niet zouden gezien hebben.

Norbert HOSTYN

In het volgend nummer verschijnt nog een bijdrage met enige aanvullingen bij eerder verschenen artikels.

Aanwinsten bij "De Plate".

Ons medelid, de heer Charles DEPOORTER, schonk de kring onlangs een dodenmasker van Jules PEURQUAET. Het werd in plaaster verwezenlijkt door de gekende kunstenaar CANTRE. We bieden de Heer DEPOORTER onze gemeente dankbetuigingen aan. Bij deze gelegenheid is het passend in 't kort even de figuur van Jules PEURQUAET te belichten.

PEURQUAET werd op 30 november 1885 geboren.

Op 16 november 1919 werd hij plaatsvervangend Socialistisch Kamerlid. In 1932 werd hij effectief Kamerlid. Sedert 1921 zetelde hij in de Oostendse gemeenteraad en op 1 januari 1933 werd hij Schepen van Openbare Werken.

Daarnaast was hij een tijdlang Provinciaal Raadslid van West-Vlaanderen, Lid van de Kamercommissie voor Verkeerswegen, Secretaris van het Syndicaat Metaalbewerkers en Arrondissementscommissaris van de Socialistische Partij.

PEURQUAET woonde in de Cirkelstraat 20. Hij overleed alhier op 4 oktober 1947, 61 jaar oud.

De Veldstraat werd toen tot Jules Peurquaetstraat omgedoopt.

Norbert HOSTYN

In het "Album Albert Schouteet" (Brugge, 1973) publiceerde A. JANSSENS DE BISTHOVEN op p. 85 ev. een bijdrage getiteld "Brugse salonstukken met stadsgezichten (1796-1804) door Jan BEERBLOCK".

Het gaat om een suite van 7 schilderijen die BEERBLOCK in opdracht van een Brugse kunstminnaar uitvoerde. De meeste werken stellen Brugse gezichten voor, weliswaar niet helemaal getrouw weergegeven.

Eén van de 7 is echter een gezicht op Sas-Slykens. Bij het artikel staat gelukkig een foto van het voor ons zo interessante schilderij.

Wie meer wil weten over BEERBLOCK, deze schilderijensuite en hun bewogen geschiedenis, verwijzen we naar het genoemde artikel.

Norbert HOSTYN

Omtrent de 1e Internationale en de Oostendenaar C. Carreins

Dr. Walter Debrock, geboren en getogen Oostendenaar, van 1969 tot 1976 Administrateur-Generaal van het Ministerie van Nederlandse Cultuur, buitengewoon docent (sinds 1971) aan en voorzitter van de Raad van Beheer (sinds 1972) van de Vrije Universiteit te Brussel, tevens voorzitter van de Marine Academie (sinds 1973), publiceerde over pedagogische en algemeen kulturele onderwerpen, evenals over scheepvaartgeschiedenis.

Hij heeft de reputatie een all-round man te zijn, want hij weet zeer veel over zeer uiteenlopende onderwerpen. "Ons Erfdeel", het welbekende algemeen-nederlands tweemaandelijks kultureel tijdschrift, nam van zijn hand een zeer gedegen en vlot leesbare synthese op over "De Heel-Nederlanders van de 1e Internationale". In zijn betoog handelt hij o.m. over "De Democratische Bond van Noord- en Zuid-Nederland" (blz. 42-45 van het artikel, dat in nummer 1 van 1979 in dat tijdschrift verscheen) : "(...) Een inrichtingskommissie werd aangesteld waarin we naast vier Nederlanders de volgende Vlamingen vinden : voor Antwerpen, Jac. Rademacher ; voor Gent, Paul de Wachter ; voor Oostende, C. Carreins en voor Brussel, Aug. Vandekerkhove.

Aanvankelijk waren er vijf afdelingen : Amsterdam, Rotterdam, Utrecht, Antwerpen en Brussel (...). Walter Debrock verduidelijkt even verder : "Carreins van Oostende is waarschijnlijk de Oostendse drukker en uitgever Joseph-François Carrein. Hij verkeerde er in de antikatolieke kringen van spiritisten, toen zeer in de mode : hij gaf er het democratisch-liberale weekblad "De Noordster" uit en publiceerde "De Rots, spiritistisch maandblad". Het proza van die bladen is woest antirooms.

Carreins werd in 1877 op 63-jarige leeftijd burgerlijk begraven" (bladzijde 44 van Debrocks artikel : zie ook voetnoot nummer 51 aldaar).

E. SMISSAERT

Er zijn zaken die bijna onmerkbaar uit ons stadsbeeld verdwijnen. Zo hebt u er misschien nog niet op gelet dat in gans Oostende nog, hoop en al, twee- zegge en schrijve twee-koetsiers rijden. De laatste overblijvenden van een gilde, die reeds in 1890 belangrijk genoeg was om een vereniging te stichten, en die omstreeks 1929 haar culminatiepunt bereikte met 150 koetsiers. Daarna kwam echter de ommekeer. Tegen 1939 was de groep afgezwakt tot 100 man. Onmiddellijk na de oorlog, in 1945, zette het stadsbestuur het mes er in en legde een beperking op tot maximaal 50 man. Veel van de toenmalige geweigerde koetsiers werden taxi-chauffeur of namen, wat we nu een eerder mager, brugpensioen zouden noemen. De tussenkomst van stad was te verklaren daar de koetsiers-bedrijf afhankelijk is van een standplaatsrecht, dat door het stadsbestuur wordt toegekend. Op voorwaarde dat de kandidaat-koetsier aanvaardt wordt, zijn pacht- of standplaatsgeld betaald (momenteel 2.500 f. per jaar) en zich schikt naar de regels vastgelegd in het KOETSERSBOEK mag hij zijn beroep op het grondgebied Oostende uitoefenen.

Een van de regels vastgelegd in het koetsiersboek was dat elke koetsier eens per maand naar de keuring moest met zijn "koetse".

Een ongeschreven regel zegde dat alle koetsiers lid moesten zijn van de KOETSERS-BOND, eigenlijk de Huurhoudersbond. Waarschijnlijk een van de oudste nog bestaande verenigingen in Oostende, want ze werd, zoals gezegd, in 1890 opgericht, en is sedertdien onafgebroken blijven voortbestaan.

Spijtig genoeg loopt het nu naar z'n einde want de vereniging heeft nog 5 leden, waarvan er twee actief in het bedrijf staan. Even voorstellen. Als voorzitter fungeert Armand VERBORGH die al sedert 1939 op de bok zit en de laatste is van de drie broers Verborgh die oorspronkelijk in het koetsiersbedrijf stonden. Kamiel Gillis, de oudste nog in leven zijnde koetsier te OOSTENDE, fungeert als secretaris. Hij is een gekende figuur te Oostende want tot in de jaren 1956-57, toen de huidige gemotoriseerde "corbillard" in dienst kwam was hij de man die continu 6 paarden bij de hand moest hebben om de Stedelijke lijkwagens te bedienen.

En dan zijn er nog drie leden ; Maurice Devriendt, die tweede nog rijdende Oostendse koetsier, Marcel Brackx en André Dejonghe die het bedrijf reeds enige tijd hebben opgegeven.

De vergaderingen van de kring gaan tegenwoordig door "ten huize van" de voorzitter. "Voor het gemak", zegt hij. In hun glorie-tijd was het lokaal van de Koetsiersbond in het "Sebastiaan", in de Sint-Sebastiaanstraat. Later werd dat de herberg van "Mon Plaisir" en nog later het café "De Gillis van de Zee" op de Torhoutse steenweg.

Het was een groep die zeer goed aan mekaar hing, want op de begrafenis van één van de leden van de bond waren steeds al de anderen aanwezig. Dat ze een kleurrijke groep vormden kunnen we nog opmaken uit het artikel "Oostendse Koetsiers" van Richard Verbanck dat in ons tijdschrift nr 4-8 april - augustus 1977 blz. 16 + 17 verscheen. Het gaat hier om een beschrijving van Oostendse Koetsiers zoals die voorkwam in een Engelse toeristische gids van rond de eeuwenwisseling. Als u nu de volgende maal een van de twee koetsen in stad ontmoet moet u even opletten, en nagaan met wie u te doen hebt. Staan er koperen kroontjes op de lantaarns dan is de koetsier op de bok Armand Verborgh, de voorzitter van de kring. Die kroontjes staan er niet op omdat hij voorzitter is, maar gewoon omdat zijn koets ooit vorstelijke personen vervoerde. Ze dateert uit 1863, zoals een ingebrande inscriptie in de bodem onder het tapijt aangeeft en behoorde toe aan Prinses Charlotte, dochter van Leopold I, op 7 juni 1840 in Laken geboren en later gehuwd met Ferdinand van Oostenrijk die als Maximiliaan keizer van Mexico werd de geschiedenis inging. Prinses Charlotte was dan ook de enige Belgische die het ooit tot keizerin bracht.

OOSTENDSE KOETSIERS

Een prachtig huurrijtuig van uit de 19de eeuw (foto van vóór 1905 aan het Kursaal)

De befaamde gelegenhedskoetsen voor huwelijken, dopen en begrafenissen. De grote luxe was een koets met 2 paarden. (Op de Van Iseghemlaan, circa 1903)

Zoals hier rond 1909 nabij de "Vlaggestok" aan het Kleine Strand staat nu 70 jaar later ook een eenzame koetsier met zijn "open veteure" of "open Calèche." Vroeger waren de belangrijkste standplaatsen: de stations, het Wapenplein, de Vlaggestok, de Paardekoers, het Kursaal en het Marie-Joséplein.

O.V.

Haar keizerskroon was echter slechts van zeer korte duur want Maximiliaan gekroond in 1864 werd reeds in 1867 gevangen genomen en gedood. Zij overleefde haar echtgenote zeer lang want ze stierf eerst op 19 januari 1927 in Meise. De koets belandde omstreeks 1926 langs een ongekende weg - in de figuurlijke zin dan - te Oostende, en werd er eigendom van een Oostends koetsier die haar op zijn beurt in 1959 voortverkochte aan Armand Verborgh. Heeft de wagen geen kroontjes dan hebt u te doen met Maurice Devriendt. Bekijk ze nog eens goed want het zijn de laatsten. "De jeugd is er niet meer voor te vinden om de zaterdag en de zondag te werken", zegt Armand Verborgh, "en pertang het zijn voor ons, koetsiers, de beste dagen".

J.B. DREESEN

Lidgeld 1980

Onze leden vinden in het nummer een betalingsformulier van het lidgeld 1980. Het lidgeld werd als volgt vastgesteld :

Lid : 250 Fr.

Steunend lid : 500 Fr.

Beschermend lid : 1 000 Fr.

Mogen we onze leden vragen zo spoedig mogelijk hun bijdragen te vereffenen om alle administratieve sleur te vermijden. Hartelijk dank !

G. V.

"De Plate" rouwt

Het is met grote droefheid dat "De Plate" het overlijden heeft vernomen van de Heer Jozef Denorme.

Sinds vele jaren was Architect Denorme een trouw en geliefd lid van "De Plate" en het V.V.F.

We bieden dan ook met alle oprechtheid onze medegevoelens aan Mevrouw J. Denorme en familie aan.

A. Van Iseghem

PRENTKAARTEN

"De Plate" heeft een stock oude (?) prentkaarten van 1963 op de kop kunnen tikken. Belangstellenden en verzamelaars kunnen in het Heemkundig Museum een reeks van 15 kaarten voor de prijs van 20 Fr. aanschaffen. Dus een gunstkoopje !

G. V.

De jaarlijkse revue van ons lid Herman Moerman gaat dit jaar door onder de titel "Tjak uut - Tjak in" in het Kursaal op volgende data : zaterdag 27 oktober (te 15 en te 20 u.), maandag 29 oktober (te 20 u.) en donderdag 1, vrijdag 2, zaterdag 3, vrijdag 9 en zaterdag 10 november (telkens te 20 u.).

De voorverkoop gaat door in het Kursaal. Wie van een brokje lustige folklore houdt zal de 12de Oostendse Revue niet willen missen.

O. V.

Flor Corsellis

Onze mede-stichter de heer Flor CORSELLIS heeft op 16 september j.l. op het kiosk van het Wapenplein zijn afscheid als kapelmeester in de Stedelijke Harmonie gevierd. De harmonie speelde ook nog "De Plate-marsch" door Flor Corsellis zelf vijftien jaar geleden getoondicht. Een attentie die "De Plate" apprecieert en bij al de felicitaties aan Flor ook graag nog deze van "De Plate" voegt.

A. Van Iseghem

LAAT

Het nummer dat U thans onder ogen krijgt is wat laat verschenen, maar heel wat omstandigheden buiten onze wil om zijn daarvan de oorzaak : heelkundige operatie van onze typiste, te laat indienen van een paar teksten met het gevolg dat de drukker de foto-bladzijde met de koetsiers slechts op maandag 8 oktober kon afleveren.

We hopen dat U onze excuses wilt aanvaarden.

O. V.

Oostends woordenboek

Zojuist verscheen het "Bijvoegsel op het Oostends Woordenboek" door Roland DESNERCK. Alwie het woordenboek (uitgegeven 1972) in zijn bezit heeft moet zeker het bijvoegsel aanschaffen. (Prijs : 200 Fr.)

De Belgische Kusttram in beeld

Het onlangs aangekondigde boek vanr de kusttram door André VER ELST is van de pers gekomen. Niet minder dan 116 foto's zijn in het boek in de bekende reeks van de Europese Bibliotheek (Zaltbommel) opgenomen.

Stoomtrams, "kluutetrans", "open seizoentrammetjes", de tram van de Vacantieschool en zoveel andere afbeeldingen maken het een bekijzenswaardig album. (Prijs : 425 Fr.).

O. V.

Het hoogtepunt van onze jubileumviering valt in de maand november, het is dan namelijk juist 25 jaar dat de Oostendse Heemkring "DE PLATE" startte. Buiten de traditionele voordracht op de laatste donderdag van de maand voorzien wij op 17 november een feestdag die volledig in het teken staat van deze viering, en waarop wij nu reeds al onze leden van harte uitnodigen. Houd daarom nu reeds deze datum vrij voor uw Plateviering.

Het volledig programma van deze dag verschijnt in het novembernummer van ons tijdschrift, maar wij kunnen nu reeds zeggen dat omstreeks 10 uur een academische zitting voorzien wordt met enkele eminente sprekers, en omstreeks 11u30 de opening van de tentoonstelling Oostende in de 25jaar DE PLATE, met de daarbij horende receptie.

Om 13 uur steken we de voeten onder de tafel voor een banket in de NORTE SEA YACHTCLUB.

Op het menu staat een copieuze VISTAFEL die u geserveerd zal worden voor de prijs van 550 BF.

De drank is afzonderlijk te rekenen, maar buiten de gewone consumpties zal gezorgd worden voor karafwijn.

Inschrijven voor dit festijn kunt u van nu tot en met 1 november 1979 door 550 BF. per persoon te storten op de postrekening

000-0507753-55

J.B. Dreesen
Rode Kruisstraat 4
8400 OOSTENDE

met de vermelding : DEELNAME AAN BANKET 17 november 1979.

Aan al de leden die aanwezig zullen zijn op de receptie wordt gevraagd bijgaand formulier ingevuld terug te zenden naar het secretariaat.

J.B. Dreesen
Rode Kruisstraat 4
8400 OOSTENDE.

Wij rekenen op uw aller aanwezigheid.

J.B.D.

In het heemkundig museum

In de tweede helft van september had ons actief bestuurslid Gilbert Vermeersch een prachtige tentoonstelling van een 300-tal merkwaardige Oostendse prentkaarten in het museum ingericht. Het museum blijft, zoals ieder jaar, in oktober gesloten, maar de kaarten zal men nog op elke zaterdag-ochtend van de maand november kunnen bewonderen.

Een proficiat aan Gilbert !

O.V.

Tekstovername uit "De Plate" steeds toegelaten mits bronopgave.

De laatste
uitgegeven boeken

zijn **ALTIJD**
te verkrijgen bij

INTERNATIONALE BOEKHANDEL

Adolf Buylstraat 33

8400 - Oostende Tel. 70.17.33

en in haar bijhuizen